

ТРИ МАЛЕ БЕЛЕ ЗЕКЕ

Један бели зека
напио се млека.

Па шта,
ништа.

Заболео га стомачић.

Охо,
тако му и треба,
кад није јео хлеба.

Па шта,
ништа!

Заболела га глава.

Охо,
правио се керефека
и није пио млека.

Трећи бели зека
најео се хлеба,

напио млека.

Па шта,
ништа!

Није га заболео стомачић.

Није га заболела глава.

Охо,
тако и треба!

Мора се јести хлеба.

Млеко се мора пити.

И тако ће најбоље бити!

*Хелсинки, јануар
1977.*

ИРЈИ ЗА „ДОБРО ЈУТРО”

Један црни мачак
попео се
на сунчев зрачак
и још није сео
а он постао бео,
бели зрачак
поцрнео.

Ноћ је пала
и на Ирјин прозор закуцала.
„Ко то куца?”
пита она
и кроз прозор гледа:
„Ох,
на небу је једна звезда бела”.

То је мали бели мачак
који је узјашио сунчев црни зрачак
и пошао на пут смео,
све до јутра,
кад ће опет зрачак бити бео.

На крају,
мачак се уморио,
кући вратио,
на прозор закуцао
и теби Ирја:
„Добро јутро” казао.

Хелсинки, јануар 1977.

ЦРНА БУНДИЦА

Мали бели зечић
упрљао бундицу.

Ах, ах,
шта ћемо сад?

Пошао зечић у град,
у госте,
код Косте,
па настрадао.

У шумици,
пуној снега,
по цео дан
скакао,
играо,
бундицу није упрљао.

А, ево, сада,
дошао до града
и бундица одмах
настрада.

